

Beder med Zara

Sherrie Gavin

Baseret på en sand historie

En varm sommerdag inviterede Reese og Cheyenne Zara hjem til dem for at lege. Mor lavede en snack. Pigerne satte sig ved bordet for at spise.

Mor havde skåret mango fra deres mangotræ i skiver. Hun lagde æblestykker og druer på en tallerken. Reese så på den lækre mad. Hun huskede at bede en bøn, inden hun begyndte at spise. Hun spurgte Zara: »Beder I hjemme hos jer?«

»Hvad er det?«, spurgte Zara.

»Sådan her,« sagde Cheyenne. Hun lagde sine arme over kors og bøjede hovedet. Hun bad en bøn og velsignede maden. Da hun var færdig, sagde hun: »Se. Sådan her. Det er let!«

»Det gør vi ikke hjemme hos os. Vi spiser bare,« sagde Zara.

Reese havde aldrig tænkt på *ikke* at bede. »Mor,« sagde hun, »kan vi holde op med at bede?«

Mor smilede, mens hun bar kopper med isvand hen til bordet. »Vi kan godt lide at takke vor himmelske Fader for det, han har givet os. Så vi bliver ved med at bede. Men det er helt okay, at andre ikke gør det.«

Reese vidste, at mor havde ret. Hun *var* glad, når hendes familie bad. Måske kunne det også gøre Zara glad at bede. »Du kunne prøve det,« sagde hun til Zara. »Bøn er godt.«

»Jeg kan godt lide det, når vi beder,« sagde Cheyenne. »Det føles som et stort smil indeni.«

Zara smilede. »Det kan være, jeg gør det,« sagde hun og spiste et stykke mango.

Reese og Cheyenne var glade for, at de kunne fortælle deres ven om bøn. De spiste færdigt og løb ud for at lege igen. ■

Forfatteren bor i Queensland i Australien.

ILLUSTRATION: PETER FRANCIS/MB ARTISTS

